

РЕШЕНИЕ

№ 13099

гр. София, 14.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Мария Шишкова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **12934** по описа за **2024** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба на Агенция "Пътна инфраструктура" /АПИ/, депозирана чрез юрисконсулт К., срещу Решение от № 4780 от 04.11.2024 г., постановено по АНД № 5890/2024 г. от Софийски районен съд /СРС/, НО, 121-ви състав, с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН]/29.09.2023 г. на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), с който на "Транспортер" ЕООД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лв., на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП., за нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно поради неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Оспорват се изводите на съда, че за нарушение на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш, с доводи, че нормата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП. предвижда възможност за издаване на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3. Твърди се също, че издаването на електронен фиш за нарушение на чл. 179, ал. 3 - Зв ЗДвП. е предвидено и в нормите на чл. 167а, ал. 2, т. 8 ЗДвП. и чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго, с което издаденият ЕФ да бъде потвърден. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание касаторът редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът – "Транспортер" ЕООД, редовно призован, се представлява от адв. Б., която оспорва жалбата по съображения изложени в писмени бележки. Претендира разноси по приложен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор П., дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в преклузивния срок по чл.211, ал.1 АПК, вр. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК, срещу подлежащо на оспорване, по реда на чл. 208 АПК, съдебно решение.

Според фактическите установявания на въззивната инстанция, на 29.09.2023 г. в 09:23 часа, е установено движение на ППС специален автомобил М. 19.320 Ф, рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 18000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 0, без ремарке, в [община] по път А-6 км 60+705, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Нарушението е установено с устройство № 10192, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-6 км 60+705. При така установеното на юридическото лице бил съставен електронен фиш № [ЕГН]/29.09.2023 г., с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 500,00 лв. за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

За да отмени оспорения ЕФ СРС приема, че към датата на извършване на нарушението, ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж от ЗДвП. е било недопустимо. За вмененото нарушение не е била предвидена законодателна възможност за издаване на електронен фиш, поради което отговорността е следвало да бъде ангажирана по общия ред - със съставяне на АУАН и НП по реда на чл. 189е и следващите от ЗДвП.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

Съгласно чл. 102, ал. 2 ЗДвП., собственикът е длъжен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 ЗП., според категорията на ППС.

В чл. 179, ал. 3б ЗДвП. е предвидена санкция за собственик на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП., за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал.1, т. 2 ЗП. Тази разпоредба се допълва от текста на чл. 187а, според който при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б ЗДвП. в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че ППС е управлявано от собственика му. В ал. 2 е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, се налага имуществена санкция по т. 3 от същата алинея в размер на 2 500 лв., каквато санкция е наложена и в случая.

Съгласно чл. 39, ал. 4 ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава ЕФ. Следователно, за да бъде издаден ЕФ за

процесното нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, това трябва да е предвидено в закон.

Касационната инстанция споделя разбирането, че към датата на извършване на процесното нарушение законодателят е предвидил в разпоредбата на чл. 189ж, ал.1 ЗДвП възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 ЗДвП., но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б ЗДвП., поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение следва да бъде отменен само на това основание. Безспорно е, че новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП., с която е допълнено, че „При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“ е влязла в сила от 13.02.2024 г., ДВ бр. 13 от 2024 г., което означава, че не съществува възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение при липса на изрична норма за това към момента на съставянето му.

Така, съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и ал. 2 ЗДвП. актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Посочената разпоредба постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

Възможност за съставяне на ЕФ е недопустимо да се извлече и от разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 ЗДвП., където е уредено изграждането и поддържането от АПИ на информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в. Същото важи и за разпоредбата на чл. 187а, ал. 4 ЗДвП., съгласно която вписаният собственик, съответно ползвател, се освобождава от административнонаказателна отговорност по ал. 1 и 2 във връзка с административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3б, ако в срок от 7 дни от връчването на акта за установяване на административно нарушение или ЕФ представи декларация, в която посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и копие от свидетелството му за управление на МПС. Нормата на чл. 187а, ал. 4 ЗДвП не предвижда изрично издаването на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП., а тя разглежда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност за нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3б, за които са издадени ЕФ или са съставени АУАН, без да се конкретизира ЕФ и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ, към датата на извършване на нарушението, за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, поради което и решението на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на СРС, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателно е искането на ответника за заплащане на разноски по делото в размер на 550 лева, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред настоящата касационна инстанция. Размерът на претендираното адвокатско възнаграждение е съответен на установеното в чл. 18, ал. 2 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа. Водим от горното Административен съд – София град, I-ви касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ в сила Решение от № 4780 от 04.11.2024 г., постановено по АНД № 5890/2024 г. от Софийски районен съд /СРС/, НО, 121-ви състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на "Транспортер" ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя Е. Л. Л., сума в размер на 550 /петстотин и петдесет/ лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.